

Kroner til Løttelse af de aarlige Udgifter, og at der endvidere efter Tillægsbevilling for Finantsaaret 1876—77 skjæntedes Digelaget 44,870 Kr. 36 Ø. til Udgifter ved Fortsættelsen af Arbejderne til Sikkringen af Lerklinten paa den sydlige Del af Fjæster samt til ekstraordinære Arbejder ved Fjæsters Digestrækning". Det er disse Tal, jeg har benyttet til Bevis for, hvor meget ugunstigere Lolland er stillet, idet Lolland betaler over 25,000 Kr. mere, end det i Virkeligheden skulde. Heraf fremgaar det ogsaa, at det fælskerste Digelag er mere gunstig stillet. Naar den høitærede Minister har hentydet til, at hvad der blev skjæntet Fjæster, væsentlig var skjæntet til Udbedring af Lerklinten, saa er dette rigtig, idet disse Midler blive henlagte til et særligt Fond, dels til Afholdelsen af Klintens Udbedring og dels til ekstraordinære Arbejder; men netop dette, at man af dette særlige Fond har kunnet afholde disse ekstraordinære Arbejder og Vedligeholdelsesomkostningerne, har bevirket, at Vedligeholdelses- og Administrationsomkostningerne paa Fjæster kun ere 1,688 Dre. pr. Enhed, hvorimod de paa Lolland ere 14 1/2 Dre. Altsaa, min Beregning skaar til, og jeg har væsenlig lagt an paa at vise, at Lolland for Liden er meget ugunstigere stillet end Fjæster. Dog maa jeg sige, at jeg tror, at saavel Fjæster som Lolland endda ere meget uheldig stillede i Forhold til, hvorledes man i andre Egne af Landet begunstiger Befolkningen i lignende Henseender. (Berg: Hvor er det?). Paa Sjællands Vestkyst. Det ærede Medlem vil jo have set, at der paa Finantsboden findes Forslag til et Dige i Døby Sogn, og det er foreslaaet, at Staten skal yde de 15,000 Kr., det skal koste, hvorimod de 4,000 Kr., som maa antages at medgaa i Expropriationsudgifter, skal paahvile Beboerne; det vil sige, de skulle yde den Jord, hvorpaa Diget skal ligge. Hvis vi bleve stillede saaledes paa Lolland og Fjæster, vilde vi tage derimod med Rysshaand, men vi stille ikke saa store Fordringer. Det er dog berettiget at henvise til, at man andre Steder er meget gunstigere stillet. Hvorledes stiller man sig med Hensyn til Sikkringen af Rindfordstangen? Det er vist ikke den lille Befolkning der, man vil sikke alene, thi da kunde man ligesaa godt flytte dem andre Steder hen og give dem Pengene til Anvendelse paa anden Maade. Nei, naar man vil sikke disse Steder, er det nærmest for alle de Rysbeboeres Skyld, der ligge indenfor, og som ville lide Skade ved Havets Indbrud. Der paa lægger man hverken Løbseiere eller Amt Udgifter, medens man her, foruden hvad man paalægger Løbseierne, paalægger Amtet over 1/2 Million. (Berg: Saa kunde man jo tilbyde dem at flytte!). Det ærede Medlem maa ikke afbyde mig saa meget. Jeg vil haabe, vi komme til at forhandle den Sag nærmere. Den høitærede Minister har bebudet meget omfattende og nyttige Oplysninger om denne Sag; hvad der selvfølgelig kun kan glæde mig. Jeg har ikke tænkt ved mit Forslag paa

nogensomhelst Maade at ville fordrø Mere, end hvad man kunde anse som en naturlig Ret for vedkommende Løbseiere, og jeg maa fastholde, at de Tal, hvortil jeg har støttet mig, i det Bæsfentlige ere rigtige. Da den høitærede Minister har lovet Udvalget indgaaende Oplysninger, er der ikke Noget, der glæder mig mere, end at Sagen vil kunne blive underkastet en alvorlig og fornyet Prøvelse i Udvalget; hvor det da vil komme frem, hvorledes man er stillet i Virkeligheden, og Andet ønsker jeg ikke. Jeg vil da haabe, at man kan enes med den ærede Minister om at indbefomme Befolkningen paa Lolland paa passende Maade. Jeg skal derfor tillade mig at tage Undringsforlaget tilbage, idet der nu er stillet i Udsigt, at Sagen vil kunne faae en grundig Behandling, og komme til at foreligge klart for Thinget inden 3die Behandling.

Formanden (Krabbe): Undringsforlaget under Nr. 190 er altsaa taget tilbage. Maa jeg spørge om Nogen optager det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det saaledes bortfaldet.

Clausen: Jeg skal, medens jeg har Ordet, omtale et andet enkelt Spørgsmaal, jeg har haat Ordet for tidligere, nemlig Forslaget under Nr. 25 angaaende Undersøgelsen af Maltbyg. Det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds (S. Sprensen) rettede det Spørgsmaal til Forslagsstillerne, hvorvidt vi antog, at den Mand, hvem Bevillingen skulde gives, var i Besiddelse af den Dygtighed og de Kundskaber, der udfordres til at gjøre en saadan Bevilling nyttig og gavnlig. At der er den fornødne Dygtighed tilfede, derom have Forslagsstillerne paa ingen Maade næret nogen Tvivl, og vi indrømme, at denne Mand har endogsaa haat store Foretagender for i Landvæsenets Tjeneste, som maaste ville komme til at spille en stor Rolle for den danske Landbosstand. Jeg siger her til Oprættelsen af Rødsjufferfabriken „Lolland“, hvori han har haat den allervæsentligste Andel. Det er derfor ikke af Hensyn til ham, at vi negte denne Bevilling, men ubelukkende af Hensyn til Sagen selv, idet vi netop maa gaa ud fra, at der fordrøes saa omfattende Undersøgelser og Forsøg, at denne Bevilling ikke vil kunne tænkes paa nogen Maade at gjøre nogen virkelig Nytte. Det Hele, hvorfor man kunde tænke sig at give ham denne Bevilling, var, at han skulde holde en Slags Kontrol med de Forsøg, der gjordes fra andre Steder. Men jeg har kun paa Forslagsstillerens Begne betonet, at det vilde være rigtigere, om Landbosforeningerne selv gjorde saadanne Forsøg, og navnlig er det jo, som jeg allerede i mit forrige Foredrag om denne Sag gjorde opmærksom paa, almindelig Skik og Brug, at man har Udstillinger af Landvæsenetsprodukter, og det vilde da være ønskeligt, om man ved saadanne Udstillinger vilde bære sig ad, ligesom man gjør ved Udstill-